

فهرست مطالب

ک.....	روش کار در این کتاب
ل.....	دیباچه
ف.....	پیش‌گفتار
۱۳.....	بخش اول: کلیات
۱۳.....	فصل اول: اهداف، وظایف و اختیارات وزارت نیرو
۱۴.....	۱- تأسیس وزارت نیرو
۱۴.....	۲- وظایف اساسی وزارت نیرو
۱۷.....	۳- سایر وظایف وزارت نیرو
۲۷.....	۴- وظایف و اختیارات مشترک وزارت نیرو و وزارت نفت
۳۵.....	۵- اختیارات وزارت نیرو
۳۹.....	فصل دوم: شوراها و هیأت تنظیم
۴۰.....	۶- شورای عالی انرژی
۴۱.....	۷- اختیارات شورای عالی انرژی
۴۳.....	۸- شورای پایایی شبکه برق و دیسپاچینگ
۴۹.....	۹- برق و پدافند غیرعامل
۵۶.....	۱۰- هیأت تنظیم بازار برق
۵۹.....	فصل سوم: سیاست‌های حاکم بر صنعت برق
۶۰.....	۱۱- برق و محیط زیست
۶۵.....	۱۲- برق پاک و تجدیدپذیر
۷۲.....	۱۳- بهره‌وری انرژی
۷۵.....	۱۴- بهره‌وری در تولید برق
۸۱.....	۱۵- بهره‌وری در مصرف برق
۹۰.....	۱۶- بهره‌وری و رتبه‌بندی تولیدکنندگان برق
۹۱.....	۱۷- بهره‌وری و شرکت‌های خدمات انرژی

۱۸	- تولید هم‌زمان برق و حرارت	۹۲
۱۹	- شبکه هوشمند برق	۹۵
۲۰	- توسعه و نگهداری شبکه برق روستایی	۹۷
۲۱	- تونل مشترک خدمات شهری	۹۸
۲۲	- دریافت قیمت تمام شده برق	۹۹
۲۳	- تأمین مالی	۱۰۲
۲۴	- مشارکت عمومی - خصوصی	۱۰۵
۱۱۰	فصل چهارم: امور خاص اداری و استخدامی	
۲۵	- استخدام عمومی	۱۱۱
۲۶	- آیین‌نامه خاص استخدامی	۱۱۱
۲۷	- بهره‌مندی از مقررات استخدامی سازمان انرژی اتمی	۱۱۲
۲۸	- دوره‌های مدیریت انرژی	۱۱۳
۱۱۵	فصل پنجم: سیاست‌گذاری و نظارت بر مؤسسات برق	
۲۹	- ارتقای نظام تحقیق و توسعه	۱۱۶
۳۰	- پروانه تولید، انتقال و توزیع برق	۱۱۷
۳۱	- تعیین روش اداره مؤسسات برق	۱۱۹
۳۲	- وضع آیین‌نامه، تغییر و اصلاح اساسنامه مؤسسات تابعه	۱۲۲
۳۳	- نظارت و بازرسی از مؤسسات برق	۱۲۳
۳۴	- برق و بیمه	۱۲۴
۳۵	- برق و رمزارز	۱۳۰
۱۳۴	بخش دوم: شرکت‌ها و مؤسسات صنعت برق	
۱۳۴	فصل اول: شرکت‌های مادر تخصصی	
۳۶	- شرکت مادر تخصصی توانیر	۱۳۵
۳۷	- توانیر و درآمد- هزینه	۱۳۸
۳۸	- شرکت مادر تخصصی تولید نیروی برق حرارتی	۱۴۲
۳۹	- شرکت مادر تخصصی ساخت و تهیه کالای آب و برق (ساتکاب)	۱۴۶

۱۴۷	۴۰- مقررات مشترک از قانون بودجه
۱۵۸	فصل دوم: شرکت‌ها و مؤسسات تخصصی برق
۱۵۹	۴۱- وزارت نیرو و مؤسسات برق
۱۶۱	۴۲- شرکت‌های سهامی برق منطقه‌ای
۱۶۳	۴۳- شرکت‌های توزیع نیروی برق
۱۶۶	۴۴- شرکت مدیریت شبکه برق ایران
۱۶۶	۴۵- پژوهشگاه نیرو
۱۷۲	۴۶- سازمان انرژی تجدیدپذیر و بهره‌وری (ساتبا)
۱۷۸	۴۷- شرکت سهامی مدیریت پروژه‌های نیروگاهی ایران (مپنا)
۱۷۸	۴۸- صندوق پژوهش و فناوری صنعت برق و انرژی
۱۸۸	۴۹- سازمان انرژی اتمی و برق هسته‌ای
۱۹۰	۵۰- برق و شرکت‌های دانش‌بنیان
۱۹۲	بخش سوم: اقتصاد برق
۱۹۲	فصل اول: امور مالی و سرمایه‌ای
۱۹۳	۵۱- حمایت‌ها
۱۹۷	۵۲- تهاتر و دیون
۲۰۱	۵۳- سرمایه‌گذاری
۲۰۸	۵۴- خرید تضمینی برق
۲۱۹	۵۵- بورس انرژی
۲۲۳	۵۶- خصوصی‌سازی
۲۲۶	۵۷- افتتاح اعتبار اسنادی
۲۲۸	فصل دوم: درآمدها، تعرفه‌ها، نرخ‌ها و عوارض
۲۲۹	۵۸- درآمد - هزینه
۲۳۰	۵۹- درآمدها
۲۳۴	۶۰- تعرفه‌ها
۲۴۴	۶۱- نرخ‌ها

۲۴۷ عوارض	۶۲-
۲۵۲ فصل سوم: معافیت‌های قانونی	
۲۵۳ معافیت‌های مالیاتی	۶۳-
۲۶۴ معافیت‌های ثبتی و گمرکی	۶۴-
۲۶۵ بخش چهارم: امور مشترکین	
۲۶۵ فصل اول: انشعاب برق	
۲۶۶ ضرورت اخذ انشعاب برق	۶۵-
۲۶۷ برقراری انشعاب	۶۶-
۲۶۹ ارتقای انشعاب	۶۷-
۲۶۹ انشعاب با پروانه معتبر ساختمانی	۶۸-
۲۷۰ انشعاب غیردائم	۶۹-
۲۷۴ قطع انشعاب	۷۰-
۲۷۷ فصل دوم: انواع مشترکین	
۲۷۸ موضوعات مشترک	۷۱-
۲۷۹ قیمت برق و عوارض مصرف آن	۷۲-
۲۸۳ خانگی (شهری)	۷۳-
۲۸۹ خانگی (روستایی)	۷۴-
۲۹۳ مشترکین تجاری	۷۵-
۲۹۶ مشترکین کشاورزی	۷۶-
۳۰۲ مشترکین صنعتی و معدنی	۷۷-
۳۱۰ مشترکین دولتی	۷۸-
۳۱۱ مشترکین آموزشی و تحقیقاتی	۷۹-
۳۱۲ مشترکین فرهنگی	۸۰-
۳۱۲ مشترکین در مناطق ویژه اقتصادی	۸۱-
۳۱۳ بهای خدمات و شیوه وصول آن	۸۲-
۳۱۴ الگوی مصرف برق	۸۳-

۳۱۷	۸۴- کنتور هوشمند
۳۱۹	فصل سوم: معافیت از پرداخت حق انشعاب و بهای برق مصرفی
۳۲۰	۸۵- معافیت کامل
۳۲۴	۸۶- معافیت نسبی
۳۲۷	۸۷- الگوی مصرف و برق رایگان
۳۲۹	بخش پنجم: امور بین الملل
۳۲۹	فصل اول: صادرات و واردات برق و کالاهای مربوطه
۳۳۰	۸۸- صادرات و واردات برق
۳۳۱	۸۹- واردات کالاهای مورد نیاز صنعت برق
۳۳۴	فصل دوم: توافقات بین المللی
۳۳۵	۹۰- عضویت در سازمان‌ها و مجامع بین المللی
۳۳۶	۹۱- موافقت‌نامه‌های دو جانبه
۳۴۱	۹۲- موافقت‌نامه‌های چندجانبه
۳۴۲	بخش ششم: امور حقوقی و قضایی
۳۴۲	فصل اول: خرید، فروش و تملک
۳۴۳	۹۳- خرید تأسیسات، تجهیزات و اراضی
۳۴۷	۹۴- خرید و فروش تأسیسات، تجهیزات و اراضی
۳۵۱	فصل دوم: حق ارتفاق و حریم
۳۵۲	۹۵- حریم تأسیسات برق
۳۵۵	۹۶- نصب تأسیسات در معابر و اراضی
۳۵۷	۹۷- رفع موانع
۳۶۰	فصل سوم: تخلفات و جرایم
۳۶۱	۹۸- تخلفات
۳۶۵	۹۹- ضابط خاص، دادسرا و دادگاه

۱۰۰- اخلال در تأسیسات و شبکه‌های برق	۳۶۶
۱۰۱- سرقت تأسیسات برق	۳۶۸
۱۰۲- دستور موقت برای اعاده وضع سابق	۳۷۰
۱۰۳- ممانعت یا مزاحمت در عملیات احداث تأسیسات برق	۳۷۱
۱۰۴- اخلال در سامانه‌های رایانه‌ای برق	۳۷۱
۱۰۵- جرم دست‌کاری در کنتور برق	۳۷۲
۱۰۶- اداره امانی	۳۷۲
مجموعه قوانین پیوستی	۳۷۴
یک ایده	۴۱۷
منابع و مآخذ	۴۲۴

روش کار در این کتاب

به منظور امکان «مراجعه آسان» به متن قوانین موجود در صنعت برق؛ ابتدا کلیه مواد قانونی (بدون توجه به تعدد و تکرر عنوان‌های قانونی) «موضوع‌بندی» شده‌اند.

در ذیل هر شماره، کلیه‌ی قوانین مرتبط با آن، به صورت بندهای جداگانه، درج شدند؛ در انتهای هر بند، در داخل پرانتز، نام قانون اصلی و سال تصویب آن قانون، آمده است. مطلب داخل پرانتز به یکی از دو حالت، قابل مشاهده است:

الف) اگر پرانتز با قید «از قانون ...» شروع شود بیانگر آن است که فقط بخش‌های مرتبط از آن قانون، درج گردیده است (متن کامل آن قانون را می‌توانید در زیرنویس همان صفحه و یا در انتهای کتاب، مشاهده کنید).

ب) چنانچه مطلب داخل پرانتز با قید «قانون ...» شروع شود، بیانگر آن است که متن کامل آن ماده قانونی، درج گردیده است. بدین ترتیب، هیچ کلمه‌ای از «متن قانون مصوب» حذف نشده و هیچ کلمه‌ای به «متن قانون مصوب» اضافه نشده است.

کلیه موارد مندرج در داخل «گیومه»، قابلیت استناد و اجرا دارند؛ مواردی که در داخل «گیومه» آورده نشده‌اند؛ غیر قابل استناد بوده و با علامت **غیر قابل استناد** مشخص شده‌اند. برای نمونه اعتبار اجرایی قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه و قانون بودجه ۱۴۰۱ که محدود به یک دوره زمانی خاص هستند؛ غیر قابل استناد می‌باشند. همچنین قوانین منسوخه (به نسخ ضمنی یا نسخ صریح) و قوانین موضوعاً انجام شده، غیر قابل استناد می‌باشند.

دیباچه

اصطلاح «تنقیح» برای اولین بار در ماده ۴۵ نظام‌نامه‌ی داخلی دارالشورای ملی مصوب ۱۲۸۵/۰۷/۲۵ در حقوق ایران بکار گرفته شد که به معنای «بررسی و انتخاب مطلب احسن در موضوعات مورد بحث در مجلس» بود.

در برنامه‌ی دولت «مستوفی‌الممالک» در سال ۱۲۸۹ هجری شمسی نیز واژه‌ی «تنقیح» به معنای عام خود یعنی «بررسی و تنظیم مطالب» بکار گرفته شد و این اصطلاح با همین کاربرد، حتی تا سال ۱۳۲۶ که «قوام‌السلطنه» برنامه‌ی خود را به مجلس وقت ارائه داد، رایج بود.

اما سؤال اساسی این است که فی‌الواقع منظور مقامات وقت از به‌کارگیری این اصطلاح چه بوده است؟

برای یافتن پاسخ این سؤال باید به تحولات حقوقی ایران پس از انقلاب مشروطیت بازگردیم. پس از پیروزی مشروطه خواهان، استقرار نظم حقوقی جدید مورد توجه متفکرین و مقامات وقت قرار گرفت. بدین لحاظ و به پیروی از کُد (Code) های چهارگانه ناپلئون اول (قوانین چهارگانه اصلی)، اقدام به تصویب چهار قانون مهم یعنی «قانون اصول محاکمات حقوقی (مصوب ۱۲۹۰) (یعنی همان آیین دادرسی مدنی)»، «قانون اصول محاکمات جزایی (مصوب ۱۲۹۱) (یعنی همان آیین دادرسی کیفری)»، «قانون تجارت (مصوب ۱۳۰۳ و ۱۳۰۴)» و «قانون مجازات عمومی (مصوب ۱۳۰۴)» کرده و سپس «قانون مدنی ایران (مصوب ۱۳۰۷، ۱۳۱۳، ۱۳۱۴)» نیز به آن افزوده شد. بدین ترتیب تصور بر این بود که تمام قوانین مهم در این پنج عنوان مندرج گردیده است، اما به تدریج و با توجه به نیازهای کشور، قوانین دیگری نیز در کنار قوانین عمده‌ی فوق به تصویب رسید. برای مثال باینکه در قانون مدنی ایران، مواد قانونی راجع به تشکیل خانواده (نکاح) و طلاق و مسائل مرتبط با آن، طرح گردیده بود اما به لحاظ ضرورت، مجلس وقت در سال ۱۳۱۰، اقدام به تصویب «قانون راجع به ازدواج» نمود تا برخی از موضوعات مغفول در قانون مدنی، در

قانون جدید آورده شود. همچنین در خصوص فرزندان صغیر فاقد ولی خاص (پدر و جد پدری) و موضوعاتی همانند قیمومیت و انحصار وراثت و ...، نیاز به تدوین و تصویب قانون خاص دیگری احساس گردید و بدین ترتیب «قانون امور حسبی» در سال ۱۳۱۹ به تصویب رسید. به همین ترتیب بر تعداد عناوین قوانین، هرروز اضافه گردیده و مقنن جهت جلوگیری از ایجاد تعارض و یا تراحم قوانین و مقررات با یکدیگر، صرفاً به ذکر یک جمله در انتهای هر قانون مصوب جدید مبنی بر «منسوخ شدن کلیه قوانین و مقررات مغایر با قانون جدید التصویب» اکتفا می‌کرد.

بسیار بدیهی بود که صرف اعلام ابطال و یا نسخ قوانین قدیم که مغایر با قانون جدید باشد، کافی نبوده زیرا برداشت‌ها و تفاسیر حقوقی و قضایی از تغایر یا تراحم مفاد قوانین با یکدیگر بسیار متفاوت است و بدین لحاظ، مقنن مجبور گردید که موضوع صدور «رأی وحدت رویه» را در دستور کار خود قرار داده تا بدین ترتیب از صدور آراء مغایر با یکدیگر در موضوعات مشابه که ناشی از تفسیرهای متفاوت از یک یا چند ماده‌ی قانونی می‌باشد، جلوگیری نماید.

با توضیحات بسیار مختصر فوق، قابل پیش‌بینی بود که تعداد عناوین قوانین در موضوعات مختلف یا مشابه افزایش یافته و بدین ترتیب، ابهام و سردرگمی برای مردم و مجریان از یک طرف و برداشت‌ها و تفاسیر مختلف از سوی دیگر، سبب ایجاد آشوب در نظام قانون‌گذاری و کم اثر و یا حتی بی اثر بودن تصویب بسیاری از قوانین گردد که البته ناقضان قانون، بیشترین بهره‌برداری را از این موضوع به عمل آورده و می‌آورند.

بنا بر ادله‌ی فوق، دولت وقت در مورخ ۱۳۴۴/۰۹/۲۰ اقدام به تصویب مصوبه‌ی شماره ۷/۷۳۵۲ کرد که ماده‌ی ۴ این تصویب‌نامه، به تشریح وظایف کمیسیون‌های مشورتی و تنقیح قوانین و تعیین و اعلام قوانین منسوخه و قوانین مغایر و جمع‌آوری آن‌ها و ... اختصاص یافته بود.

لازم به ذکر است که مسئولین مجلس شورای ملی قبل از مصوبه فوق، به ضرورت این امر پی برده و در سال ۱۳۴۳ «دفتر فنی قوانین» در مجلس سنای سابق تشکیل گردید و این دفتر در ابتدا،

تمامی قوانین مصوب را به ۱۰۴ عنوان موضوعی (کُد) تفکیک کرده تا مفاد تمام مواد قانونی از اولین دوره‌ی قانون‌گذاری به بعد را در این ۱۰۴ عنوان قرار دهند که به دلیل تصویب قانون تشکیل سازمان تنقیح قوانین و مقررات کشور در مورخ ۱۳۵۰/۱۲/۲۱، انجام فعالیت‌های فوق متأسفانه متوقف گردید.

در حال نه مفاد مصوبه‌ی سال ۱۳۴۴ دولت وقت به مرحله‌ی اجرا درآمد و نه سازمان مصوب سال ۱۳۵۰ از عهده‌ی انجام وظایف خود برآمد تا النهایه در تیرماه ۱۳۵۹ و با مصوبه‌ی شورای انقلاب اسلامی، وظیفه‌ی تنقیح قوانین از وظایف «سازمان تنقیح و تدوین قوانین و مقررات کشور» حذف گردید.

سپس در سال ۱۳۶۲ و در ماده‌ی ۶۱ آیین‌نامه‌ی داخلی مجلس شورای اسلامی، مقنن، کمیسیون خاصی را برای بررسی قوانین قبل از انقلاب پیش‌بینی کرد که به دلیل عدم موفقیت در کار خود، این کمیسیون نیز تعطیل گردید.

در بند ۶-۹ از بخش «خط‌مشی‌ها» در قانون برنامه‌ی اول توسعه (۱۳۶۸) این موضوع مهم با درج عبارت «تنقیح قوانین موجود و تدوین قوانین جدید» پیش‌بینی گردید که البته هیچ اقدامی در این زمینه در طول اجرای برنامه‌ی اول توسعه، صورت نگرفت. در دوره‌های ششم و هفتم مجلس شورای اسلامی نیز جلسات زیادی در خصوص موضوع تنقیح قوانین برگزار شد که فاقد دستاورد خاصی بود. جالب‌توجه است که در مورخ ۱۳۸۳/۰۸/۱۱ طرحی جهت تأسیس «سازمان قوانین و مقررات کشور» در قوه‌ی مقننه توسط نمایندگان مجلس در یازده ماده ارائه گردید که البته این طرح نیز در ۱۳۸۳/۱۰/۲۷ مسترد گردید.

النهایه آن‌که در تیرماه ۱۳۸۹، قانون «تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور» تصویب گردید که این وظیفه بر عهده‌ی «معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی» قرار داده شد و ضمناً به موجب ماده‌ی ۸ قانون مذکور جهت اجرای صحیح این قانون، «شورای عالی تنقیح قوانین» ایجاد گردید.

اقدام فوق جهت جلوگیری از تصویب قوانین مغایر با یکدیگر از سال ۱۳۹۰ به بعد، حرکت مؤثری جهت به سامان درآوردن قوانین مصوب بوده است؛ اما باید به یک نکته‌ی مهم توجه داشت و آن این‌که در حال حاضر بیش از یازده هزار قانون معتبر و با عناوین مشخص وجود دارد که هدف اصلی تنقیح این بوده و خواهد بود که تعداد یاد شده به حدود یک‌صد عنوان کاهش یافته تا هم مردم و هم مدیران و مسئولین اجرائی کشور و هم قضات دادگستری، امکان تسلط و احاطه بر مفاد آن‌ها را داشته باشند.

لازم به ذکر است که نویسنده این سطور، پیشنهاد جمع‌آوری مفاد بیش از یازده هزار عنوان فوق در کمتر از ۶۰ عنوان را در برخی از مراجع قانونی کشور مطرح کرده است. تشکیل گروه پژوهشی حقوق در پژوهشگاه نیرو، این فرصت را در اختیار اینجانب قرار داد تا مجموعه‌ی قوانین و مقررات در حوزه‌ی صنعت برق کشور را که بالغ بر ده‌ها عنوان قانون و مقررات می‌گردید، در ذیل یک عنوان یعنی «کتاب قوانین برق»، با نظم و ترتیب خاصی، جمع‌آوری کرده تا کلیه‌ی شاغلین و سرمایه‌گذاران در این صنعت و همچنین مردم که گیرنده‌ی خدمات می‌باشند، با در اختیار داشتن فقط یک جلد کتاب و با یک عنوان مشخص، از تمام قوانین و مقررات معتبر موجود در این حوزه، اطلاع حاصل نمایند و البته انجام این کار به‌عنوان یک نمونه، قابل عرضه در محافل حقوقی و اداری بوده که مؤید امکان حذف عناوین متعدد می‌باشد.

لذا پیشنهاد انجام این اقدام تقدیم ریاست محترم پژوهشگاه نیرو و استاد ارجمند جناب آقای دکتر محمدصادق قاضی‌زاده گردید که با حمایت ایشان و به‌کارگیری دو کارشناس حقوقی و یک سرپرست اجرا، ابتدا با مطالعه‌ی تمام قوانین و مقررات در این حوزه، شش بخش اصلی پیش‌بینی گردید و در مرحله‌ی بعد و برای هر بخش، فصول مختلف مرتبط با آن، نام‌گذاری و سپس چیدمان مواد قانونی در داخل بخش‌ها و فصول آغاز گردید و هر ماده‌ی قانونی دارای یک عنوان خاص گردید.

اهمیت تدوین «کتاب قوانین برق» در این است که بالاخره بعد از سپری شدن بیش از ۵۰ سال، یک دستگاه دولتی از عهده‌ی جمع‌آوری ده‌ها عنوان و چیدمان مفاد آنها در یک عنوان قانونی برآمد و این امر بیانگر آن است که اگر مدیران عالی‌رتبه‌ی کشور و مجلس شورای اسلامی، عزم جزم در انجام این مهم را داشته باشند، امکان ادغام مفاد بیش از یازده هزار عنوان قانون و چیدمان آنها در کمتر از یک‌صد عنوان حقوقی وجود داشته و اینجانب اعلام می‌نمایم که این مهم در کمتر از دو سال قابل تحقق خواهد بود.

در پایان وظیفه‌ی خود می‌دانم که از حمایت‌های ریاست محترم پژوهشگاه نیرو جناب آقای دکتر قاضی‌زاده و همکاران محترم خود در گروه حقوق تشکر و قدردانی نموده و از تمام کارشناسان و مدیران حقوقی و اداری در صنعت برق کشور تقاضا دارم که باملاحظه‌ی این اثر جدید، کاستی‌ها و پیشنهادهای خود را جهت تکمیل این مجموعه به گروه حقوق پژوهشگاه نیرو منعکس نمایند.

و من الله التوفیق و علیه التکلان

علی یار ارشدی، مدیرگروه حقوق

تیرماه ۱۳۹۸

پیش‌گفتار

«علمی که مسائل کشور را حل می‌کند، علم نافع است. یعنی با مسائل گوناگونی که در کشور وجود دارد، مواجهه‌ی علمی بشود» مقام معظم رهبری - ۸ خرداد ۱۳۹۸

پراکندگی قوانین^۱ در صنعت برق کشور، گروه پژوهشی حقوق پژوهشگاه نیرو را بر آن داشت تا در این زمینه، چاره‌جویی^۲ کند. کتاب پیش‌رو دربردارنده قوانین موجود در صنعت برق کشور با یک «موضوع‌بندی و عنوان‌نگاری اختصاصی» است.

نظر به اینکه شرط اول اجرای قانون، دسترسی آسان همه ذینفعان و مراجعان و مجریان، به «متن قانون» است. در این کتاب از طریق «تنقیح غیر اصلاحی قوانین^۳»، سعی شده است تا امکان «دسترسی آسان» برای شهروندان و مجریان قانون، به قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در صنعت برق کشور، فراهم شود. به امید آنکه گامی کاربردی و هرچند کوچک، در مسیر قانونمندی و قانون‌مداری برداشته باشیم.

«حکومت قانون» سبب می‌شود که نظم مطلوب در جامعه مستقر شود و همه از پیش بدانند که در رابطه خود با دیگران، چه حق و تکلیفی دارند؛ چنین نظامی به عنوان مقدمه دادگری و سعادت، هدف هر نظام حقوقی است (از مقاله حکومت قانون و جمعه مدنی نوشته شادروان دکتر کاتوزیان).

۱. مهدی‌زاده، مهدی: در میان حجم زیاد قوانین و مقررات و پراکندگی آن‌ها، دسترسی به قاعده‌های حقوقی لازم‌الاجرا دشوار شده است. ۱۱ بهمن ۱۳۹۷. به نقل از سایت www.dotic.ir

۲. امین‌زاده، الهام: امروز مردم ایران با ۱۱ هزار قانون موجود در کشور مواجه هستند، اکنون ۱۰ مرجع وضع قانون، ۱۰ مرجع وضع مقررات اصلی و صدها مرجع وضع مقررات فرعی داریم که هر روز به این مجموعه اضافه می‌شود. ۲۲ مهر ۱۳۹۴، به نقل از ایسنا، کد خبر ۹۴۰۷۲۲۱۵۰۱۳

۳. لازم به ذکر است که «تدوین قانون جامع برق» مطابق آنچه باید باشد و ضرورت دارد که در مسیر آینده‌ی صنعت برق، وارد چرخه قانون‌گذاری شود در یک کارگروه ساختارمند در «شرکت مادر تخصصی توانیر» در حال انجام می‌باشد.

بر خود لازم می‌دانم از جناب آقای دکتر قاضی‌زاده ریاست وقت پژوهشگاه نیرو و جناب آقای دکتر علی‌یار ارشدی که ایده کدگذاری قوانین موجود در صنعت برق را تدوین، طراحی، برنامه‌ریزی و نظارت نمودند، تشکر و قدردانی نمایم.

چاپ سوم کتاب قوانین برق را به دانش‌آموختگان رشته «حقوق انرژی» تقدیم می‌نمایم. از آنان که دل در گرو صنعت برق دارند و از مردم عزیز و مخاطبان گرامی، خواهشمند است که انتقادات و پیشنهادات خود را به گروه پژوهشی حقوق پژوهشگاه نیرو^۱ ارسال فرمایند. در پایان، از تلاش مضاعف سرکار خانم جان‌زمین برای انتشار چاپ سوم کتاب، سپاسگزارم.

دکتر حسین مهدی‌زاده - مدیر گروه پژوهشی حقوق

بهمن ماه ۱۴۰۲

۱. رایانامه گروه پژوهشی حقوق: lawdept@nri.ac.ir - تلفن گروه پژوهشی حقوق: ۸۸۳۶۹۰۸۴ - ۰۲۱